

en god Sundhedstilstand for vore Kreaturer, navnlig paa Grund af vore Handelsforbindelser med Udlandet, og da særlig England. Jeg skulde tro, at der i saa Henseende ogsaa var en Betyngelse i et fast organiseret Forhold mellem Dyrslægestanden og Staten; men man har jo troet, at det var urigtigt, og Forslaget er da heller ikke blevet vedtaget. Jeg anser imidlertid dette Punkt for at være af langt større Betydning end en Revision af de gamle Bestemmelser i vor Veterinærlovgivning; men den stufede Forventning om, at man i Interesse af Landbruget vilde træffe Foranstaltninger, som i Virkeligheden turde være mere betryggende end de nuværende med Hensyn til Tilsynet med vore Dyrs Sundhedstilstand, skal dog ikke være nogen Hindring for, at jeg tager Sagen i sin Helhed under Behandling ved given Leilighed. Jeg kan imidlertid ikke indlade mig paa for et enkelt Punkts Vedkommende til Fordel for Kvælfalverne at søge Forandringer i det Bestaaende og maa faaledes beslage, at jeg ikke er istand til at opfylde det Ænske, der i saa Henseende er rettet til mig.

Leth: Det er angaaende Andragendet under Nr. 1, som jeg har tilbadt mig at foreslaa henvisning til den ærede Indenrigsminister, at jeg ønsker at sige et Par Ord. Det glædede mig at høre den ærede Ordfører bemærke, at, naar Flertallet af Udvalget ikke var gaaet med til denne Indstilling, var det ikke, fordi Flertallet havde noget Principielt derimod, men det var af formelle Grunde, fordi det mente, at Sagen hørte hen under et andet Udvalg, nemlig Jernbaneudvalget, til hvilket ogsaa et Lovforslag, der kan siges at staa i Forbindelse med dette Andragende, er henviset. Jeg kan dog ikke være ganske enig i den Betragtning, at et Udvalg, der beskæftiger sig med et beslægtet Anliggende, kan tage et Andragende under Behandling og afgive sin Betænkning derover, naar dette Andragende ikke er henviset til Udvalget, og det er dette, som i nærværende Tilfælde ikke er sket. Det er ganske vist, og jeg antager, at det sandsynligvis er paa Grund af, at Jernbaneudvalget dengang endnu ikke var nedsat, men det er nu engang ikke sket, og jeg tror derfor ikke, at Jernbaneudvalget formelt uden virkelig paa en eller anden Maade at have modtaget Henvisning af dette Andragende kan tage det i det Mindste direkte under Forhandling. Allerede af den Grund har jeg anset det paa sin Plads at benytte den Leilighed, som nu ved Forhandlingerne af Andragenderne idag frembyder sig til, om end kun ganske kort at komme ind paa det Spørgsmaal, som omhandles i Andragendet, og jeg kan tilføje, at jeg saa meget mere har fundet Anledning dertil, som Jernbaneudvalget ikke endnu har afgivet sin Betænkning, og det ikke er mig bekendt, om denne Betænkning snart kan ventes, eller om det overhovedet kan ventes, at de Sager, som ere over-

givne til Jernbaneudvalget, ville kunne naae at komme til Behandling i indværende Sæsson. Dertil kommer endnu, at jeg fra endel Beboere af de paaagjældende Egne har modtaget en direkte Henvendelse, forsynet med mange Underfrister og overbragt ved dertil udvalgte Mænd, om dog at foranlede, at den Sag, som der er Tale om i Andragendet, bliver overveiet saa snø som muligt. Jeg tilføjer, at denne Henvendelse fra Beboere i de paaagjældende Egne ikke alene er sket til mig, men ogsaa til flere andre ærede Medlemmer af dette Thing. Den ærede Indenrigsminister bemærkede under 1ste Behandling af det af Regjeringen fremlagte Forslag om Anlæg af en Jernbane fra Næstved til Slagelse — det findes i Folkethingstidenden Sp. 1454 — blandt Andet, at Hovedhensigten med Lovforslaget ubetinget var den at skaffe en Jernbane mellem Næstved og Slagelse som Forbindelse mellem Vest- og Sydbanen paa Sjælland, og at derfor blev denne Bane at anlægge som en Statsbane, medens der kunde tages et ringere begjærdet Hensyn til de lokale Interesser. Jeg tror at kunne sige, at det Hensyn, der kan tages til de lokale Interesser dog maaske lod sig forene med nogen Forandring af den Forbindelse mellem Sydbanen og Vestbanen, der er paatenkt ved det af Regjeringen fremlagte Forslag om Anlæg af en Bane fra Næstved til Slagelse. Det blev fra flere Sider under 1ste Behandling af dette Lovforslag af ærede Medlemmer her i Salen fremhævet, at man sikkert havde begaaet en Feil ved fra Først af at gjøre Høstilde til Knudepunkt eller Udtraalingspunkt for en Del af det sjællandske Jernbanesystem istedetfor hertil at vælge Ringsted, der efter Sjællands geografiske Bessaffenhed maatte anses for at have en langt bedre Beliggenhed. Spørgsmaalet bliver da dette, som ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavnns 4de Valgkreds (Scharling) under Forhandlingerne af det nævnte Regjeringsforslag, om man ikke endnu alvorlig bør tage under Overveelse, om ikke Forbindelsesleddet mellem Sydbanen og Vestbanen bør ske ved en Bane fra Næstved til Ringsted istedetfor ved en Bane fra Næstved til Slagelse, et Strid, hvorved man maaske endnu noget kunde rette den Feil, som Alle synes at være enige om, der i hvert Fald er begaaet i Fortiden ved ikke at vælge Ringsted til Udgangspunkt. Fra den finantzielle Side blev der ogsaa gjort opmærksom paa, at en Bane fra Næstved til Ringsted vilde blive mellem 1 og 2 Mil, vel omtrent 1½ Mil kortere end en Bane fra Næstved til Slagelse, hvilket jo som bekendt i penuniær Henseende spiller en ikke lille Rolle; Beføstningerne vore betydelig for hver Banemil mere, der skal anlægges. Det er jo ikke direkte en Bane fra Næstved til Ringsted, som Andragerne tage Ordet for i det Andragende, som jeg i dette Dieblit taler om, men deres Andragende gaar dog i Retning